

Izhaja dvakrat na teden v štirih izdajah, in sicer: vsakotek in petek, zjutranje izdajanje opoldne, večerno izdajanje pa ob 5. uri popoldne, in stane z „Gospodarskim Listom“ in s tako drugo uredniško izredno prilogo vred po pošti prejemanja ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto gl. 6—
pol leta 3—
četrt leta 1-50
Posamične številke stanejo 6 kr.

Naročnino sprejema upravištvo v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ trikrat mesečno in stane vsak let. gl. 1-30.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Solski ulici in Jellersitz v Nunski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrančič na trgu della Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbra.

SOČA

(Večerno izdajanje).

Uredništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsaki dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dop. Upravištvo se nahaja v Gosposki ulici št. 9.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu. Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravištvu.

Neplačanih pisem ne sprejemlje ne uredništvo ne upravištvo.

Oglasi in poslanice

se računajo po petih vrstah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje širke po prostoru.

Naročnino in oglašje je plačati loco Gorica.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček tiska in zalaga razen „Soče“ in „Primorca“ še „Slovensko knjižnico“, katera izhaja mesečno v sponzihih obsežnih 5 do 6 pol ter stane vsakega 1 gl. 80 kr. — Oglasi v „Slov. knjižnici“ se računajo po 20 kr. petih vrsticah.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

Bog in narod!

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Ovduh ?? — Hinavci !!

Zadnja „Gorica“ je pares zanimiva! Z visokoletečimi besedami, iščočimi efekta v vtilih sreih in praznih možganih, je naznala svetu grozodejstvo, katero je zagrešil A. Gabršček s svojim „odprtim pismom“ na dr. Gregorčiča, in kričala na to besno: ovduh, ovduh!

Ali čujmo jo, kakó povzdiga ta poštna devica-norica svoje nedolžne oči proti nebu in se zgraža nad „grehom“ svojega bližnjega, kakor da je ona uzor resnice in pravice na tem grešnem svetu. Čujmo, kakó ji pretresa mlade kosti ono moje „odprto pismo“. „Gor.“ piše:

Dragi čitatelj! Kaj ne, da te spreleti groza vže, ko slišiš to besedo? Predstavljaš si takoj pošast v človeški podobi. Saj pa tudi ni nobena slaba lastnost človeku tako zoperna, nego ovaduštvo. Vsako pregreho se odpusti, ovaduštva ne. Ovduh postati more le človek, ki je zlezal na najnižjo stopinjo podlosti, človek, ki je izgubil sleherni čut časti in poštenja. Kar mu je bilo razodeto v trenutkih največje zaupnosti in iskrenega prijateljstva pod pečatom najstrožje tajnosti, to ti more izdati v svojo korist, bodisi materijalno, bodisi moralno, le človek brez srece, brez vesti in poštenja, — ovduh. Vsi narodi, odkar svet stoji, smatrali so vselej za največjega zločina, za izvržek človeštva ovduha, izdajico. Imena kakor Efi-jalit, Juda Iskarijot in dr., niso zaman zapisana v zgodovini narodov v večno sramoto in svarilo. Pa tudi v navadnem življenju je ovduh deležen zaníčanju sodobnikov. Vsaka družba se ga ogiblje, vsacega je sram, priti v doliko s človekom brez vesti in značaja. Pokazujejo mu povsodi vrata, nihče se ne upa izpregovoriti v njegovi prisotnosti. Ovduh je izgubil pravico do družbe poštenih ljudi, do človeške družbe sploh. Danes moj prijatelj, odkrijem ti dušo in sree, zaupam ti vse tajnosti; jutri se obrneš od mene ter postaviš zaupane ti skrivnosti, ki bi jih meral po vesti in dolžnosti hraniti za vse slučaje na dnu srece, na javni oder v svrhu mojega sramotenja: ali se zaslišiš ime človeka? Fej te bodi, denuncijant!

O „odprtih“ pismu“ pa pravi: „Gab. s tem ni storil nič drugega, nego da je vrgel med svet stvari, katerih bi kot urednik, kot poštnjak in kot človek pod nobeno pretvezo ne bil smel spraviti na dan in nikomu niti omeniti“. — Dalje pravi: „Gab. je v svrhu lastne moralne koristi in moralne škode vrgel od sebe svetost tajnosti“. — Na koncu pa divja v svoji svetli jezi ta nedolžna norica, da mora „glasno protestovati

vsak poštnjak proti takemu političnemu divjastvu, proti surovosti brez meje, proti takim barbarskim sredstvom političnega boja“. In v omotični razgretosti zakriči se nekaj o „faloterijah“ in konča: „Takihi „voditeljev“ ne potrebujemo, poberite se v nič, odkoder ste prišli!“

Ali ni to zanimivo čtivo? Pa kakó idealno nadahneni so postali „Goričani“ kar nakrat, — seveda, ker so dobili edino pravi odgovor na njihova „politična divjastva in njih barbarska sredstva političnega boja“, na kar jim ne preostaja drugo nego udrihanje s cepcem, kateri je prinesla „Gorica“ že seboj na svet.

Tako svetohlinstvo se „Gorici“ pa res prav nič ne podaja. Ustanovljena je bila, da se bo baje zrcalila v njej naša „oficijalna politika“. „Soča“ jo je radi tega celó zadovoljno pozdravila, ker bi se dalo na tak način morda celó bolje orati, nekoliko stvarne opozicije pa ne škodi. Toda v „Gorici“ smo videli vse drugo, le o kaki oficijalni politiki ni bilo sledu, pred vsem pa je pričela uprav skandalozen osebni boj.... moralno in materijalno uničenje dveh mož jej je ves čas prvi in zadnji namen, vse drugo je le postranska stafaža!

Nič pa ni bolj ostudnega nego taka „barbarska sredstva političnega boja“, da govorimo b besedami „Gorice“, ako se uporabljajo docela zasebne razmere, morda celó iz delikatnega rodbinskega in zakonskega življenja, da bi se ubili politiški nasprotniki.... Do skrajnosti ostuden je tak boj, če tudi bi bilo vse resnično, kar bi se vlačilo v javnost! Kakó pa naj kvalifikujemo lopovščine, ako se trosijo laži o takó delikatnem osebnem družbinskem življenju, ali ako se nekaj docela naravnega in nedolžnega pripoveduje v taki obliki, da more vsak čitatelj misliti nekaj grdega, nečastnega o politiškem nasprotniku?! — In do takó nedopustne skrajnosti se je spozabila „Gorica“ v svoji slepi strasti, da bi uničila politiškega nasprotnika moralno, materijalno in celó v sreci njegovega — zakona! Kje ste bili takrat vi farizeji, da se niste zgražali nad takó „barbarskim sredstvom političnega boja“?

teljstvu z vsakim, in hočem imeti mir z vsemi.

«Saj ravno zato pravim, da jutri ne smete izostati. Bojne igre so prirejene v proslavo Azzonovega imenovanja... In če bi mu prišlo v glavo, da bi zopet prašal po vas, pa bi slišal, da vas ni...»

«O, že pridem, pridem gotovo.»

In ostal je mož beseda. Drugi dan je bil že med prvimi na odru zraven namestnikovega. Bojišče ni bilo še prirejeno, vitezi prirejevalci niso bili še dospeli, a on je bil že tam, opravljen v svitli in dragoceni obleki, s kčerjo in številnim spremstvom strežnikov in dvorjaničev.

Ko so se prikazali na odru namestnik in njegova dva strica, se je hitro odkril ter poklonil in pozdravljal z obema rokama, toda nobeden ni pazil nanj, nobeden ni razložil njegovega pozdrava od drugih pozdravov na bližnjih odrih. To se mu je že koj početkom čudno dozdevalo. Vsi so zasedli svoja mesta. Tedaj se je grof s tisto svojo ozko rudeče-belkasto brado, katere ni nikoli pustil v miru, s tistimi sivimi

Tudi kar se tiče varovanja tajnosti — naj se „Gorica“ nikar ne šopiri, ker nam je dala v tem pogledu dovolj dokazov, da jej ni sveta nobena tajnost!

Kaj je bolj izročeno varstvu tajnosti nego — zasebno pismo? Gotovo bolj nego kak članek, poslan uredništvu kakega časopisa! In vendar je „Gorica“ izdajala zasebna pisma dr. Tume, — celó taka, do katerih je prišla na nepošten način, trgala iz njih posamične stavke in dajala jim celó pretiran pomen, da bi pisalca pisem moralno in materijalno uničila. Tu imamo izdajstvo, čegar vrednost se stopnjuje, ker „Gorica“ je prišla na nepošten način do sredstva, katero je potem rabila „na barbarski način v političnem boju“ — v nemoralen in nepošten namen.

Vprašam zopet poštnjakoviče okoli „Gorice“, kje ste bili takrat s svojo modrostjo o grozovitosti „ovaduštva“?

Kakó je mislil in govoril urednik „Gorice“ takrat, ko je „S. N.“ izdal pismo, poslano mu v imenu „Sloge“ z izrecnim dostavkom: da je le v zasebno informacijo? Tisto pismo ni bilo le izdano, marveč tudi izkoriščano proti meni na infamen način.... Šele na obnem zboru „Sloge“ 25. maja je bila reč pojasnjena, prej se ni nikdo potegnil za poštno stvar! — Danes pa ista „Gorica“ kriči kakor besna o mojem „ovaduštvu!“ Hinavci!

Kar se pa tiče mojega „ovaduštva“, je to takó naravno in priprosto, da bolj ne more biti! Dr. Gregorčič takrat ni bil morda kak dopisnik „Soče“, marveč sotrudenik in sourednik, seveda v glavnem le v svoji reči in v svoje namene! On ni le pisal za list, marveč je pregledoval tudi druge rokopise, ki so se tikali njega; pisal je dostavke in listnice uredništva! Razni dopisniki so pošiljali rokopise kar njemu! — (Ko je sedel po volitvah i. 1895. povsem na varnem, se je za „Sočo“ manj brigal.... Toda to ne spada tu sem!) — Naj izjavljam danes tu še enkrat, kar sem že čisto povedal: da sem doživel največ neprijetnostij in sitnostij, zvezane tudi s stroški, v glavnem le vsled spisov takih sotrudenikov, ki so bili takó veljavni, da nisem mogel odklanjati,

očmi, ki so vedno okolo krožile, s tistim svojim hreščočim glasom trudil kolikor je mogel, da bi potegnil na se pozornost; toda nobeden se ni zmenil zanj boij nego za dva psa, katera sta tekala po bojišču in lajala drug proti drugemu. To ga je nazadnje neizrečeno razkačilo.

Pričelo se je bojno tekmovanje. Pri šotoru prirejevalcev bojnih iger so bili natakneni na neke kole štiti istih vitezov. Prišlo je mnogo vitezov, ki so se dotaknili sedaj tega sedaj onega štita. Takó je bilo res mnogo spopadov, pa nobenega s posebnim vspehom; ta ni začel s sulico, onemu je ušla noga iz stremeņa, zopet drugi se je nagnil na zadnji konec konja. Ves čas tega tekmovanja ste bili zlomljeni dve sulici, in to je bilo vse.

Ottorino ni bil izzvan od nobenega. Po njegovi slavni zmagi poprejšnjega dne se ni upal nobeden več, meriti se ž njim.

Že dve uri je trajalo bojevanje, a vse je šlo takó mrzlo naprej, da se je občinstvo grozno dolgočasilo, in je začelo godrnjati; polagoma je jelo celó

če tudi vedno nisem bil enakega mnenja.... o potrebi take vrste polemike. Dokler bodo vredni uredniške tajnosti, smejo tudi mirno spat: Gabršček jih ne bo ovajal! Ako bi pa hotel kdo pogubiti mene s svojimi grehi, katere je morda zagrešil v „Soči“, tedaj pa — „Goričani“ prekrizajte se! — bo uredniške tajnosti konec! Teorija o „redniški tajnosti“, katero je razvila „Gorica“ za nevedneže in hinavce, me prav nič ne moti!

Dr. Gregorčič, bivši sourednik „Soče“, je torej ustanovil nov list, kateremu je glavni namen: ne uničiti le „Sočo“, marveč tudi mene moralno in materijalno. In sredstva v tak proporetben namen so res le „politično divjastvo, surovosti brez meje, barbarstvo“, da govorim z besedami „Gorice“. Potrebo tega novega glasila utemeljuje „Gorica“ takó, da je bil potreben list: „...ki ne bo imel samo namena zdražbe delati in neusmiljeno napadati vsakega človeka, ki se predrne drugače misliti...“. Izmišljala si je vse mogoče grehe, katero je „Soča“ morda zagrešila ali tudi ne — in z njimi je hotela naslikati mojo duševno in moralno vrednost. Kdor je razumen dovolj, naj premišlja malo: kaj se to pravi — in koliko greši dr. Gregorčič, ki ima list v tak namen!

Zdaj pa vprašam: kje na svetu je list, ki bi se pustil uničevati na takó infamen način od konkurentnega lista, kateremu je na čelu — bivši sourednik, ki bi imel pri takem poslu še takó drzno čelo, da bi računil na uredniško tajnost? Konkurentni list bo obrekoval, lagal, natočeval o preteklosti, da bi uničil „Sočo“ in mene, jaz pa naj ne bi smel povedati resnice? Pojte se solit s svojo hinavsko teorijo, rabite jo zase, ker vam je zares potreba! Jaz sem govoril resnico, da sem zavrnil laž in obrekovalje o eni in isti reči! „Ovduh“ govori resnico! Kako naj pa imenujemo tistega, ki pa laže in obrekuje ter to za resnico prodaja ali — ovaja!?

Sicer pa se dr. Gregorčič sam ne ho preveč ogreval za tako teorijo o uredniški tajnosti, saj je v „N. S.“ 13. dec. 1889. sam izdal svojega tovariša v semenišču, kako je „netil in vodil siloviti boj proti avškemu vikarju“, ki se je bil v „Soči“ kričati in nazadnje kar živinsko tuliti proti vitezom, ki so imeli takó malo obzira do gledalcev, da si niso parali trebuhov njim v zabavo. Ljudstvo je pač tako: po naravi krotko in ubogljivo, a Bog varuj motiti ga v njegovem razveseljevanju, sicer se iz ovce pretvori v volka.

Da bi pomirili to divjo zverino, so se prikazali klicarji, kateri so naznanjali, da se namerava zaključiti tekmovanje s sulico, in začeti naskok na leseni grad, ki je bila neka izmed najpriljubljenejših zabav tedanjega časa. Toda v trenutku, ko se je imel objaviti konec pozivanja na boj z običajnim razglasom, je iz bližnjega gozda zadonel rogov glas. Gledalci so začeli ploskati z rokami ter zahtevali, naj se počaka viteza, katerega je naznanjal tisti. Nekaj trenutkov je bilo vse tiho. A na to je prišel na bojišče neki orjak z železno krinko, potegnjenó na obraz, v jekleni opravi, ki je bila gladka, brez konja, vsakorsne boje in okraska, ter brez grba. Jezdil je velikega, spuljskega konja, ki je bil ves črn, razun bele zvezde na čelu in bele lise na treh nogah.

— 71 —

MARCO VISCONTI

ZGODOVINSKI ROMAN

—*—

Italijanski napisal Tommaso Grossi.

(Dalje)

«Vprašal je, kakó je to, da vas ni pri bojnih igrah.»

«Tedaj bom moral jutri iti pogledat tja. Saj se bojo nadaljevale igre, ni res?»

«Dà, in prav storite, da boste prisotni tam, sicer bi morda ugibali... kajti... dobro veste... ko je obče znano, da ste Markov najboljši prijatelj, bi se utegnulo misliti... kaj vem jaz — morda tudi to, da niste udani namestniku.»

«Kaj? kaj?»

«No, ali je to kaj novega? Vsem je znano, da obstoji neka napetost med Markom in njegovim netjakom, namestnikom.»

«Ali je kaka napetost, ali je ni, meni ni nič znano; jaz živim v prija-

pred volitvami istega leta. Da ga je ovadil, v to ni bilo prav nikakega pravega povoda. — Strašno, že zopet sem zakrivil grdo „ovadustvo“! Dr. Gr. pa pošljite — „Fleisszettel“!

Naj končam s kratko izjavo: Od tistega časa, odkar „Gorica“ poseja v moje prepreklo uredniško delovanje na lažjiv način in z edinim namenom, da bi me moralno in gnotno uničila, — od tedaj sem dolžan braniti sebe, svojo čast in poštenje z vsemi dovoljenimi sredstvi. Glavno orožje je resnica, a bodi ta prosta ali vezana! Gregoričeva „Gorica“ je potrgala vse vezi, porušila vse obzire..., da bi pa jaz pustil, da me bodo ubijali z lažmi, a bi jaz ne smel govoriti resnice vsled najnovejše „Goricianske“ teorije o uredniški tajnosti — tega naj rikdo ne pričakuje. Nikdo na svetu bi ne bil tak bedak, jaz tudi ne bom na ljubo svojim zakletim osebnim nasprotnikom. — Konec!

A. G.—k.

Domace in razne novice.

Imenovanja in premeščenja. — Pravosodni minister je imenoval svetnikom okrajnega sodnika dr. Jos. Colombisa v Labinju, kakor tudi sodne tajnike Ivana Bat. Valentinčiča pri okr. sod. v Piranu in Konstantina Budiniča pri okr. sodišču na Krku, tajnik dr. Matteo Brunetti je imenovan okr. sodnikom v Bujah.

Okr. sodnik Jurij Zottig je premeščen s Krka v Kormin.

V sodni činovni razred so pomaknjeni: gimnazijski profesorja gg. Ant. Šantel in Frid. Simzig; na realki: profesorja Frane Plohl in Al. Möstl.

Na obisk h kardinalu sta došla škofa monsignor Mahnič s Krka in monsignor Petris iz Ebrona.

Smrtna kosa. — Včeraj je umrl preč. g. Ivan Dugulin, župnik v Ajdovščini, po dolgi mučni bolezni v 51 letu svoje dobe. Pogreb bo jutri ob 9. uri predpoldne na pokopališču v Ajdovščini.

Blagemu pokojniku večni mir in pokoj!

Za loterije „Šolskega doma“ so darovali: gospa Adelina Strel, vezana slika (lišni blagoslov, l. r. d.); gospodična Avgusta Šantel, dva kipa, pobarvana (l. r. delo); gospodična Henrika Šantel, satulja z užganimi okraski (l. r.); gospodična Danica Šantel, stenska torbica za ščetki (l. r. delo); gospa Kristina Lokar iz Mirna, eleganten tintnik; gospodična Amalija Bunc, vrtarica, pisalno mapo. Učene obrtne so: 5 lesenih z harvami okrašenih predmetov.

Pripomba. Od deležnikov predlanske loterije je bilo za prihodnjo loterijo prepuščenih 20 krasnih takratnih dobitkov: 1.) blazina za zofo; 2.) stenska košarica; 3.) fotografija v okviru (angelj varuh); 4.) mapa za časopise; 5.) obešalo za ključje; 6-7) 2 tintnika; 8.) sladkornica; 9.) dve vazi; 10.) knjige; 11.) vaza; 12.) 6 robcev; 13-14) koski umetnih cvetic; 15.) dva šopka um. cvetic; 16.) 6 namiznih priček; 17.) namizje za kadicje; 18.) krasni kosček; 19.) kovček za sivalno orodje; 20.) podlaga za svetilko.

Šempaska zaupnica dr. Gregoričevu. Na podlagi § 19. tiskovnega zakona zahteva podpisano županstvo sledeči popravek v „Soči“.

Ni res, kar piše „Soča“ v št. 81. pod zaglavjem „Šempaska zaupnica dr. Gregoričevu“, da župan pl. Monari je bil predlagal zaupnico samo dr. Gregoričevu in ne tudi sopsalncem njegovega mišljenja.

Res pa je, da župan pl. Monari je predlagal zaupnico dr. Gregoričevu in tudi sopsalncem njegovega mišljenja.

Ni res, da je zaupnica sprejeta s 15 glasovi proti 9 glasovom.

Res pa je, da ni bilo navzočih 15 in 9 starešin ampak 15 in 7 in da je zaupnica po dovršenem razgovoru sprejeta bila soglasno.

Ni res, da Grca županuje sedaj v Šempasu in da se umešava v županstvene posle.

Res pa je, da se v obč. zadeve toliko meša, kolikor mu nalaga dolžnost obč. starešina. Županstvo v Šempasu dne 17. okt. 1899. Župan Ant. pl. Monari.

Trgovsko-obrtno društvo za Gorisko. — V kratkem pričobimo pravila tega prepotrebnege novega društva za trgovski in obrtni stan, ki je za napredek Slovencev na Goriskem najpotrebnejši. Razvitega tega stanu bo v podporo tudi našemu poljedelcu in delavcu, ki dajeta ali obdelujeta surovine. V posebni razpravi, ki bo obsegala več članov, pokažemo hvaležen delokrog novega društva ter program za delo jedne cele generacije... Čitatelji bodo sami sodili, kakó omejeni na duhu so v tem pogledu naši „Goricianci“; pri njih prazne besede, pri nas delo že doslej in organizovano delovanje po jasnih načrtih za bodočnost. Delo naj se samo hvali!

Rešite! Trgov. in obrt. stanu! — Dr. Gregorič je sklical v nedeljo zopet shod; udeležilo se ga je poleg peščice neznatnih močitev tega stanu, ki pa sploh nič ne štejejo, le še nekaj onih, ki so bili moralno prisiljeni ali pa — iz radovednosti. In res so čuli vsi le zopet staro lajno po Likarjevem vzorcu: kako je to, da se tako malo spoštuje

geslo „Svoji k svojim“, in kakó bi se ljudje za lase vlačili v nekatere, ne v obče v slovenske stacune, t. j. vsi k Likarju in nikdo k Jeretiču. — vsi h Kuštrinu in nikdo h Kopaču itd. Poštenega načrta niti enega! — Sicer da se razumemo. V takr delovanju ne bomo delali nikdar ovire; te naprej! — Naše novo trgovsko-obrtno društvo si je postavilo vse imenitnejše delokrog, kateremu „slogaska“ skrb ne bo škodovala, in nasprotno tudi ne! Nasprotno: delo se bo lahko še popolnjevalo!

Okrožnica, katero je poslal dr. Gregorič po deželi, je naravnost divno zrcalo metode „pesek v oči“! Vi ljudje božji, ki ste dobili okrožnico, vi predlagajte „Slogi“, kakó naj se povzdigne trgovski in obrtni stan! Od „Goričanskih“ prvakov pa naj potem čakajo, da bodo njih nasvete — uvaževali, ako se jim bo ljubilo! Trgovci in obrtniki potrebujejo vse drugačne brambe svojih stanovskih koristij. To delo prevzame novo društvo!

Kako klavern je bil ta shod, povemo prihodnjč, ker imamo na razpolaganje imena vseh udeležnikov.

Vera peša, vera peša! — Dr. Gregorič je povedal l. 1891., zakaj peša vera. Svoje besede je dobil v odgovor na — rovtarstva glasila „narodnega vodstva“.

Saj pa tudi ne more biti drugače. Semeniški profesor in doktor sv. pisma dr. Gregorič je ustanovil list, kateremu je laž in obrekovanje poglavito orožje v „političnem divjaštvu“. Dr. Gregorič sam se mora jasno zavedati, da njegova „Gorica“ prinaša v javnost laž na laž, obrekovanje na obrekovanje; saj govori o splošno znanih rečeh v preteklosti, ko sta z Gab. skupaj delovala; dr. Gregorič vé dobro, da je resnica tisto, kar trdi „Soča“, kar izjavlja Gab. s svojim podpisom — in vendar pusti, da njegova „Gor.“ dalje laže in obrekuje. To širi med ljudstvom pohujšanje — vera peša in je res v nevarnosti v mnogih rodbinah! Le poslušajte ljudi, kakó govorijo! Ljudje vidijo, kakó Gregoričeva „Gorica“ prinaša laž za lažjo, o katerih je Gregorič sam prepričan. To je pohujšanje v deželi, katerega vsa duhovščina ne popravi takó kmalu!

Poglejmo danes še en slučaj!

Kdor je bil na obtnem zboru „Sloga“ 25. maja, mu je gotovo še v spominu skandal, kateri je zvršil — Peter Medvešek, ki je govoril kakor pravi zastopnik socijalistov! Podpirala sta ga še dva druga demokratiška učitelja! Zborovalci so bili zagnali proti njemu velikanski krik; tudi vsa navzoča duhovščina je razburjeno zahtevala, naj močitelj neha... Dr. Triller je pa klical: „Pustite ga govoriti, saj se le smeš!“ Urednika Dermastia in Gabrišček sta tudi rekala, naj ga pusté govoriti! — Sploh: bil je velikanski skandal, kateri je vrznil Medvešek, in sicer proti „Slogi“ in proti poslancem v občeli! — Ta njegov nastop sta primerno označila „P. List“ in „Soča“. Ni bilo človeka, ki bi bil dejal, da se je zgodila Petru kaka krivica.

Danes pa je isti značajni močitelj urednik Gregoričevega lista, ki piše v zadnji številki z ozirom na ta zbor:

„Po zboru je začelo grmeti in treskati, jasne strele so svigale nad vsakim (!), ki je bil takó predren, da je odprl usta v dvorani goriske Čitalnice, ako ni pihal v isto smer, v katero je gnala „burja“.

Predsednik zboru je bil duhovnik dr. Gregorič; na shodu je bilo veliko duhovnikov, ki smatrajo danes „Gorico“ za svoj list in Petra za svojega moža — in danes takó pišejo o zboru „Sloga“. Pa se boste čudili, ako vera peša?! Ali je mogoče, da morejo imeti se kaj vere ljudje, ki so bili na zboru „Sloga“ in so videli, kaj se je tam godilo — in čitajo, kar zdaj piše „Gor.“? „Gorje njim, po katerih pohujšanje pride!“ Dá, dr. Gregorič je lahko ponosen na svoje dete — ki širi po deželi le laž, le obrekovanje, le jezo, razpor in sovraštvo!

Kakó je že pisal l. 1891? Čitajte še enkrat — pa obrnite nase! Vsaka beseda je pisana kakor naláže za Vas!

Apostoli sovraštva. — Kdo bi bil mislil, da se razvije naš domáci boj takó — ostudno! Odkar izhaja „Gorica“, ni več miru v deželi, marveč poleg razpora se širi še neko peklenško osebno sovraštvo! Saj je bil prej tudi „Prim. List“, ali takih ostudnostij med nami ni bilo. Gašpar je hotel sicer zanesti enake vrste potemniko tudi v „P. L.“, a tam so možica le prekmalu spoznali in pokazali mu vrata! V „Gorici“ pa ni nič drugega nego osebnost, srd, sovraštvo... o stvarni politiki nič! — Ko Gašpar L. ni imel na razpolaganje listov, se je pasel z anonimnimi dopisnicami ali ostudnimi razglednicami! Zdaj mu streže tudi „Gorica“. Politiški nasprotniki se obrekujejo in osebno zaljajo uprav „s programom in doslednostjo narodnega vodstva“. V tak namen se ad hoc ustvarjajo članki, ki so bedasti po vsebini, nerodni po obliki, da jih redkokateri čitatelj prav razume — ali imajo zakrito lopovski tendenco, da obrekujejo in osebno zaljajo. Razne besede se postavljajo namenoma takó, da jih širša javnost ne more razumeti, ali razume jih tisti, katerega hočejo žaliti do krvi! V tak namen je bil spisan članek „Burja, nevihta, ploha“ v zadnji „Gor.“, ki je sam na sebi pravcata norost, ali služi prej označenemu namenu. V enako lopovsko

svrho so napisali članek „O ljubezni, veri in odkritosrčnosti“, ki je nerazumljiva kolobocija, ali skrpali so ga edino v namen, da so vtaknili vanj svoje lopovščine o delikatnih zasebnih razmerah... Takó delajo „apostoli sovraštva“ — pardon! — „narodni voditelji“!

Laška surovost. — Poročajo nam: Mali sinek Marije Brezigar, soproge trgovca jestvin in moke v ulici Vetturini št. 19, se je igral meseca avgusta na ulici z drugimi otroki, ki so se pa kmalu sprli med seboj. Ker se je pa fantek Brezigar ravno z otrokom Angele Cumar (19-letne zagrizene Lahinje) katerega je ona suvala, nekaj med tem tudi sprl, zagrabl Cumar precej debel kamen, s katerim drvi za dečkom po ulici naprej do stacune in potem za njim tudi notri. Ker je pa fant usel skozi odprte duri iz stacune v vežo, ga Cumar ni mogla dohiteti, da bi vrgla kamen vanj. Dečkova mati Marija je bila v stacuni ter to gonjo videla. Ko Cumar vidi, da fanta ni, zapodi kamen z vso jezo in silo pričujočej materi v trebuh, da je kmalu na to omedlela. Dve priči ste videli ves ta prizor. — Mater so na to odnesli v postelj, kjer je bila več dni nevarno bolna. Med tem se je približal čas, da je porodila sina, sicer popolnoma zdravega, ali roko je imel črno vsled vrženega kamna v še nosečo mater.

Otrok je umrl par dnij po porodu vsled bolečin na eni roki. Jasen dokaz, ker sta zdravnik in babica konstatirala, da je otrok le vsled kamna umrl, drugače bi ne bil. Zdravnik je celo stvar naznanil redarstvu in ta okrožnemu sodišču. Tako pripovedujejo dejstva. Pri glavni obravnavi v petek dne 20. t. m., katerej je predsedoval sodni tajnik Covačig, je bila Cumar popolnoma oproščena.

Centralna posojilnica. — O tej uničevalnici „po programu in z doslednostjo“ homo obsirneje govorili, da pokažemo v pravi luči skrb „Goričanske“ gospode za blagor našega ljudstva! Njena volja je sicer dobra in pravila nove posojilnice tudi, da bi prišel v deželo lahko finančni polom, ako bi vsi drugi spali in ne skrbeli za občeli blagor z največjo pazljivostjo. — Kar se tiče „Goriške ljudske posojilnice“, moramo povedati, da se je že zavarovala proti vsaki lopovski — drugega namena ne zasluži! — spletke, pridobivši mogočne denarne zveze, kakršne ni imel še noben zavod v teh krajih. Dr. Tuma je bil tri dni na potovanju in je sklenil zveze, kakršnih posojilnica še nikdar ni imela: zato bo vsakdo v redu postrežen kakor doslej, pa naj bi se „Goričani“ se takó prizadevali: ustaviti ali ovirati njeno blagodejno delovanje! — Toliko za danes! Rečemo še, da nekaterneke srbe kazenski paragrafi..., katerih moč utegneje res spoznati...

Poziv! — Jaz sem se podpisal pod članke, s katerimi razrinkavam nepoštena sredstva, katere rabijo „Goričani“ v svoje umazane namene. Vsakdo, ki je kaj zadel — torej vé, koga more zgrabit.

Nasprotno pa se poštenjaki „Goričani“ skrivajo za hrbet ubogega — črkostavca, delavca, ki je odgovorni urednik. Da bi se podpisali, v to nimajo srčnosti!

Ker je pa treba za neko lopovščino v „Gorici“ poiskati bodisi samostojnega ali sodnega zadoščenja, pozivljam danes tu javno pisatelja člankov v „Gorici“, ki govoré o mojih za konskih razmerah, naj ima tudi toliko poguma, da pové svoje ime. — Tu ga imenujem že naprej: lopova, ostudnega natočevalca in obrekovalca!

A. Gab.

Dr. Gregorič zopet ni odgovoril na moje odprto pismo: nima kaj, ker je resnično! Mesto njega pa se nadalje zgrajajo nepodpisani poštenjaki v „Gorici“ nad mojim „ovadustvom“. Dr. Greg. popolnoma opravičujejo, češ: saj je sam obžaloval svoj čin. (O tem bom že se govori). — Nasproti temu pa ni Gab. odpuščen greh niti zdaj, ko se ga je celó spovedal: ako ga je res naredil. O tej dvojni meri prihodnjč več, potem pa se za podobne lopovščine v listu ne bom več brigal.

A. G.

„Abstinenca“ in „ljubezen“. — „Sočine“ članke o abstinenca je odpravila „Gorica“ z dolgobesednim klobasanjem o „ljubezni“. Na uvodni besede prvega „Sočinega“ članka, da so pisani: „...za tiste sorojake, ki so zaljubljeni v osebo dr. Greg., da ne vidijo stvari“, — je odgovorila s člankom o „ljubezni“ do dr. Gregoričevu. stopnjevaje „tiste sorojake“ v — „Goriške rojake“, potem celó v „Goriške Slovence“ in naposled kar v ves narod, ki gori v zvesti ljubezni do dr. Greg. Ta ljubezen je članarku pomešala možgane, da je napisal celó to-le norost: „Tudi v osebo dr. Greg. sme biti zaljubljeno naše ljudstvo, kajti s tim kaže, da ima čut za lepoto. Ljubljenc našega naroda ni napačne postave. Naš narod se je zaljublil v svojega ljubljena za pred 10 leti tako, da si ga je izvolil za svojega voditelja“. — itd.

Od vzvišenega do smešnega je le en korak. Ako potrebuje dr. Greg. takih slavospevov, potem: „Bog žegnaj!“

Zdi se pa, da dr. Greg. je docela pozabil, kakó je bilo pred 10 leti in komu se ima zahvaliti, da je sploh postal to, kar je. Ako bi bil Gab. s „Sočo“ potegnul s tedaj edino gospodujoto Tonklijeva stranko, bi

ostal Greg. semeniški profesor. Tonklijeva stranka, pomljena z Gab. agilnostjo, bi brez dvoma ustvarila marsikaj, kar bi narod docela zadovoljilo. Ali dr. Greg. ne vé, kolikokrat je bil že na tem, da bi popustil vse politikovanje, ker je obupaval nad vspehom: toda Gab. ga je znal s svojo energijo vspebudajati k vstrajnosti... Kdo je delal zanj več nego Gab., ki je bil povsod prvi v bojnih četah, nakopavaje sebi le nasprotja, neprijetnosti in škodo. Dr. Greg. je imel veliko več in hujskih nasprotnikov nego jih imata danes dr. Tuma in Gab. Na to naj pomisli dr. Greg., ko čita smešne fantazije o „ljubezni“...

Ali je to stvarna politika „narodnega vodstva“? Take otročarije prinaša „Gorica“ v polemiko o takó resnih vprašanjih, kakor je abstinenca, ki nas mori na vseh krajih in koncih!

Železnica Gorica-Trst. — Tržaski listi poročajo o železnici, ki bi šla iz Gorice v Trst, in sicer v smeri proti Ajdovščini do približno Dornberga, potem bi se zvilila po vipavski dolini čez Štanjel, Komen, Opčino, Katinaro proti zalivu v Miljah ter bi se stekala v železnično progo pri sv. Andreju v Trstu.

Tako črto slikajo kot nadomestilo za predelso ali bohinsko železnico. Najbrže pa bi bila ta proga le pričetek jedne ali druge železnice, nikakor pa bi ne bila zgrajena v ta namen, da nadomesti katero izmed omenjenih dvch. V tem slučaju, ako bi se tak načrt uresničil, bi zadelo morda kaka prememba vipavsko železnico.

Veselica v Dol. Vrtojbi v nedeljo je vsvela za tamošnje razmere prav dobro. Petje pod vodstvom g. Komela, ki se prav marljivo trudi z močmi, ki mu stojé na razpolaganje, je na sploh ugnjalo, in ženski dvoespjev „Divja rožica“ s spremljevanjem orkestra se je moral ponoviti. G. Lokatelj je v a. odlična z lepm slovenskim trakom, je prav mično deklamovala Gregoričeva „Naš čolnec otmimo!“ Igra „Kje je moja“ je bila dobra, le vadbe v kretanju manjka. Vojaški orkester je sviral dobro v obce pri veselici kakor pri plesu.

Brzovjavni in telefonski promet meseca kimovca 1899. — Na c. kr. brzovjavni postajah tržskega poštnega ravnateljstva je bilo meseca kimovca 1899. in sicer na primorskem oddanih 52.652, došlih 60.829, tranzitujočih 172.274, skupaj 285.755 brzovjavk; od teh jih odpada na Trst sam: oddanih 35.030, došlih 38.960, tranzitujočih 158.762, skupaj 233.752 brzovjavk; na Kranjskem oddanih 9008, došlih 10.728, tranzitujočih 19.506, skupaj 39.242 brzovjavk. V interurbannem telefonskem prometu je bilo v isti dobi: v Trstu 1859, v Opatiji 391, v Pulju 125 in v Ljubljani 295 pogovorov; v lokalnem prometu se je govorilo: v Trstu 220.000krat, v Pulju 7235krat, v Gorici 3960 krat, v Opatiji 2350krat in v Ljubljani 14.060krat.

Klavzulo o carful na vino namerava naša vlada pri obnovljenju trgovinske pogodbe z Italijo odpraviti. Da bi bilo le res; da bi se pa le naša vlada zopet ne udala Italijanom v kvar našim vinogradnikom!

Dekle, ki spi že 16 let. — V Parizu se nahaja deklica Margareta Boyuval, ki spi od svojega 19. leta nepretrgoma že 16 let, kar je minilo baš pretekli teden. Boyuval je hči nervoznih, alkoholno udanih staršev, ki je imela večkrat histerične napade. Ob jednom takim napadu v 19. letu je zaspala, in odslej spi. Živé jo umetno z mlekom, juho, mesečnim ekstraktom. Več čas svojega spanja je izgubila le malo na lastni pezi! Zdravniki se pečajo mnogo s to izredno prikaznijo.

Trgovcem z vinom. — V Črnekvalu, v Gabrovici in Ospu so imeli letos toliko obilnega muskata in drugega grozdja, da že mnogo let niso napravili tako močnega in okusnega muskatelja in drugega vina kakor letos. Cena vinu je gl. 18 do 20, kakor je že kvalitetna.

Za natančnejše informacije naj se slovenski trgovci obrnejo do gospoda gostilničarja na pošti v Črnekvalu, gosp. Karola Siskoviča. Ta gospod jim rad posluži v vsemi pojasnili.

„Ed“

Pri večerajšnji porotni obravnavi je bil Italijan Moro radi umora obsojen na 5 let težke ječe.

Listnica. — „Kraškemu razmišljavcu“: Vašega dopisa ne moremo pričeti iz raznih razlogov. Čitali smo ga pa prav z velikim zanimanjem, ker vidimo, da ste v marsičem na pravem potu in ste marsikatero reč prav izvrstno pogodili. Le čitajte marljivo tudi na dalje, ob jednom pa delujte v takem smislu med svojimi rojaki. Prosimo za Vaš točen naslov. Zdravi!

G. A. Č. v T. Ne moremo pričeti, ker vsa stvar pač ni tako velikega pomena; prišlo bi pa morda do kakega prepira, kar treba zaprečiti. Kar je dobrega in stvarnega v dopisu, jemljemo na znanje, drugo odpade samo po sebi!

Razgled po svetu.

K položaju. — Pri volitvah v predsedstvo državne zbornice je pokazala nemška kat. ljudska stranka jasno, da želi, da se izvršuje vse to, kar ona zahteva. Izvolitvi dr. Ferjanciča prvim podpredsednikom se je odločno uprla, čeprav je bila večina

zanj, in večina se je morala udati, ker brez glasov nemške kat. ljud. stranke bi ne bil mogel biti izvoljen. Postopali so torej Nemci na desnici v tem slučaju prav diktatorično ter pokazali, da hočejo imeti odločilno besedo. To pa ne diši preveč po solidarnosti, in taki zaveznički niso pravega zaupanja vredni. Vlada poskusi z vsemi močmi odcepiti od desnice Nemce in Poljake, da bi bili Čehi in Jugoslavlani osamljeni.

In kdo vé, če se je to me posreči? Sicer trde poročila, da desnica je solidarna, da zlasti Poljake ne bo mogoče odpraviti od drugih Slovanov, in da za sedaj se vežejo tudi člani nemške kat. ljud. stranke z desnico.

S tem dejstvom v tem hipu moramo se računati, ali kdo vé, kaj se vlada stori, da razcepi desnico, v katerem slučaju bi nastopili za nas zopet dnevi trde sužnosti! Toda zanesimo se na to, da Čehi, združeni z Jugoslavlani, utegnejo tudi nekaj izdati.

Državni zbor. — Seja državnega zbora pretekli petek je bila zanimiva radi tega, ker se je šlo za to, kdo bo izvoljen v podpredsedništvo. Slovani na desnici so bili odločno za to, da se izvoli prvim podpredsednikom dr. Ferjančiča, ali nemška kat. stranka je izjavila odločno, da ne glasuje zanj (dogodki v Celju!!!). Kandidatom na to, ko se je dr. Ferjančič prostovoljno odpovedal kandidaturi, je bil dr. Laginja, ali le pogojno, če Poljaki ne postavijo nobenega kandidata. Ko je pozneje izjavil tudi dr. Laginja, da ne sprejme kandidature, so določili kandidatom na mesto prvega podpredsednika poljskega poslanca dr. Pietuka, ki je bil tudi izvoljen. Dobil je 197 glasov, kandidat levice, znani obstrukcionista Prade, je propadel s 165 glasovi. Ko je predsednik zbornice naznanil izid volitev, je nastal skandal, ker levice je tulila in kričala nad dr. Pietakom, Jaworskim in desnico. — Drugim podpredsednikom je bil izvoljen zopet Rumun Lupul.

Posl. Bielohlawek je zahteval, naj pravosodni minister odgovori čim prej na interpelacijo poljskih poslancev glede na umor v Polni. Slov. poslanec dr. Krek je pozval finančnega ministra, naj nujno uredi plače delavcem v ljubljanski tobačni tovarni glede na draginjo v mestu.

Seja je zopet danes. Na dnevnem redu je razprava o izjavi vlade. Oglašeni je nad 160 govornikov.

Kaj je res? — „Slov. Narod“ zvraca krivdo, da dr. Ferjančič ni bil več izvoljen v podpredsedništvo državnega zbora, na ljubljanskega odvetnika dr. Šusteršiča, ki je voditelj kranjske klerikalne stranke, češ da je nemški poslanec dr. Kathrein, načelnik nemške klerikalne stranke, rekel českemu poslancu dr. Pacaku, ko ga je ta vprašal, kaj da imajo proti njemu: — obrnite so do dr. Šusteršiča! On je pisal vsem članom nemške katoliške stranke pisma, v katerih jih je prosil, naj nikar ne volijo dr. Ferjančiča podpredsednikom, ker dr. Ferjančič je „ein gottloser Mensch und Pfaffenfresser“. „Slov. Nar.“ je se dostavil, da dr. Pacak je pripravljen to izprijati. To bi bil poglaviti vzrok, da dr. Ferjančič ni bil izvoljen.

Nasproti temu pa se je oglasil dr. Šusteršič v „Ed.“, kjer trdi, da ni res nič, kar piše „Sl. N.“, in v Slovencu“ ponuja kar 1000 gold. tistemu, ki mu more kaj takega dokazati. — Ob enem se je obrnil dr. Šusteršič do dr. Kathreina s prošnjo, naj mu pokaže taka pisma, da more stvar zasledovati.

Stvar je vezelanimiva, ker kaj takega se nisimo imeli, in zato smo res do sile radovedni, kako in na kateri strani se dožene resnica.

Dr. Šusteršič in „Slov. Narod.“ — „Slovenec“ prinaša v danes nam došli stev. brzojavki dr. Kathreina in dr. Pacaka, ki trdita, da nista govorila med seboj o dr. Šusteršiču, dr. Pacak izjavlja tudi, da ni govoril o dr. Šusteršiču z nikakim korespondentom, in dr. Kathrein trdi, da ne ve nič o nikakih pismih dr. Šusteršiča. „Slov. Nar.“ pa se sklicuje na poročilo, češ da je tako, kakoršno je dobil z Dunaja, da pa se nima obvestila, da bi bilo poročilo mistificirano. Stvar v tem hipu torej se ni do konca dognana.

Kompromis mej Staro- in Mladočehi. — Staročehi in Mladočehi so sklenili kompromis:

Shod zaupnikov staročeske stranke v Pragi se je tudi vršil v znamenju zloga. Shoda se je udeležilo kakih 300 zaupnikov. Predsednik dr. Rieger je govoril o potrebi sprave med Čehi in Nemci. Člen gosposke zbornice dr. Matuš pa je utemeljeval resolucijo: ki povdarja solidarnost jesnice v zbornici na Dunaju, ter izraža željo, da bi se vse česke stranke združile v kompaktno skupino, ki bi izjavila, da je sprava z Nemci na podlagi enakopravnosti potrebna. Resolucija se je vsprejela soglasno. Potem so izvolili odbor, ki naj uvede pogajanja z zaupniki mladočeske stranke za jednako postopanje obeh strank.

Bosenski dijaki na Dunaju. — Skupni finančni minister pl. Kallay je hotel spraviti bosenske dijake na dunajskem vseučilišču, kateri uživajo ustanove, v poseben konvikt, češ, da ne bi zapravljali. Pravila tega konvikta pa so bila tako stroga, da se nikakor ne slagajo s častjo akademika, in zato so ostavili konvikt, potem pa sli v družbi z Hrvati, Slovenci in Srbi (kakih 150)

v Johannesgasse pred stanovanje Kallayevo ter so vpili: Perat Kallay! Pfui Kallay! Redarstvo jih je razgnalo.

Stvar gledé konvikta pride v razgovor tudi v drž. zboru.

Vojna Anglije s Transvalom. — Prišlo je do važne bitke. Dne 19. t. m., to je pretekli četrtek, je bila bitka med Angliji in Buri pri Glencoe, nekaj milj severno od Ladysmita. Angleška poročila trde, da poraz Burov je popoln. Angleži so izgubili baje samo 300 mož, Buri pa okoli 900. Bitka je trajala od 7. ure jutraj do 2. pop., dokler se Buri niso umaknili. Angleški general Symons je bil v tej bitki smrtno zadet in je tudi že umrl. Poleg njega je padlo v bitki 11 častnikov, 21 pa jih je nevarno ranjenih.

Pri Mafekingu so baje Angliji odbili nov naskob Burov ter jih potem zvalili na kraj, ki je bil napolnjen s strelivom. Vzročili so eksplozijo in ubitih je bilo neki okoli 1500 Burov; Angleži so jim pobrali tudi 5 topov.

Ob reki Orange se nahaja kakih 1000 Burov, ki razdejavajo železniške proge.

Iz angleških pristanišč je odšlo v soboto 74 parnikov s 112 stotinjami vojakov v južno Afriko. Vojni kredit znaša 240 milijonov gl.; spodnja zbornica pa je dovolila še 10 milijonov funtov.

Raznoterosti. — V Cumreku na Štajerskem si je hotel neki vinčar ogledati puško župana Placerja, ko je bil na lovu. Po naključju se je puška župana sprožila; vbogi vinčar je bil zadet v trebuh ter je takoj umrl. — 150 mark kazni mora plačati Poljak, ki bi se v Nemčiji „predznil“ učiti svoje otroke poljščine. Tako dela nemška „kultura“! Kjubu temu jih ne unicijo. — Največji železniški podjetnik na svetu, Kornelij Vanderbilt, ki je umrl te dni v New Yorku, je zapustil premoženja 70 milijonov dolarjev. — S Susaka je izginil danes leden pomorski kapetan Tomac. Sel je od doma in od takrat ga ni bilo več moči najti kljubu vsemu iskanju, ker zvečer je imel odpluti na Anglesko. Dosedaj ga še niso našli; kdo vé, kaj se je zgodilo! — Preosnova plač drž. železniških uradnikov stopi v veljavo s 1. nov. Uslužbenec razdele med uradnike, poduradnike in služabnike. — Zaderski nadškof Rajčević je nevarno bolan, in ni upanja, da okreva. — V Holešovu so bile demonstracije, pri katerih so bile ubite 3 osebe. — Delegacije bodo sklicane sredi meseca novembra. — Nadvojvodinja Štefanija se je že odpovedala svojim pravicam kot taka, ker se omoži že prih. mesec.

Razgled po slovanskem svetu.

Laški dijaki na učiteljskem v Kopru so v petek odšli iz vseh 4 tečajev na sprehod iz mesta, in sicer so to storili se pred poukom in radi tega, ker so jih baje slovenski dijaki „denuncirali“. Izrekli so, da ne gredo poprej v šolo, dokler se jim ne stori pravice za pretrpljeno krivico. Torej strajk! — Da bi jih bili slovenski dijaki denuncirali, to diši malo preveč po neverjetnem. Kdo vé, kje zunaj šole tiči vzrok temu koraku?!

Današnja „Ed.“ pojasnjuje to zadevo. Nekaj dijakov je imelo biti izključenih, ker so vpili: „viva Italia“! Ostali pa jih hočejo rešiti s strajkom. To je torej tisto „denunciranje“!

S strajkom pa so si že premislili, ker polagoma se cepajo nazaj v šolo, in ravnatelj jih sprejema radovoljno kot „dobrodošle“ in kakor bi se ne bilo nič zgodilo.

Vsa krivda pa se zvraca na slovenske dijake!!

Zopet dokaz, da je skrajni čas, premeštili učiteljske iz Kopa drugam.

„Marine-Castno“ v Pulju je društvo, v katerem so zbira elita c. in kr. mornarice. Ker je odločilo to društvo, da olepša ograjo okrog svojega krasnega poslopja, je v to svrhu razpisalo tudi natečaj. Taki natečaj je hotelo priobčiti v Pulju izhajajočem časopisu „Il popolo istriano“, in sicer v obliki oglasa v nemškem jeziku. Na velik čudež vseh pa slavno uredništvo ali upravnštvo ni hotelo oglasa prevzeti, ker je v nemščini, oziroma se je želelo, da se v istem jeziku objavi natečaj za dela. Tako torej se godi tudi Nemcem enako, kakor Slovanom v Istri, da jih Italijani prezirajo. Nasproti temu pa Italijani ne prezirajo grošev, kateri pridejo iz rok nemški govoreče množice v Pulju, oziroma sam tiskar časopisa „Il popolo Istriano“, g. Sambo, kateri mej svojimi 70 delavci na papirju plačuje tudi upravnik in urednik istega časopisa, se popoteguje za arsenalska nemška tiskarska dela. To je res lepa doslednost, katera tudi nekaj velja!

„Postumija“ — Ta krajevna spaka, katero je iznašla „irredenta“ za našo čisto slovensko Postojino, si je udrla pot že v c. kr. uradne oglase. Tako n. pr. čitamo v uradnem časopisu „Osservatore Triestino“ št. 238 z dne 17. oktobra, razglas c. kr. pošto-brzojavnega ravnateljstva za Primorsko Kranjsko od št. 41228 z dne 4. oktobra 1899 pod tek. št. 244 lett. rec. št. 157, da je nevzdignjeno neko pismo iz „Postumia“. Ali ni to uradna samovolja predznot, kateri ni primere! Ako tako delajo že c. kr. drž. uradi, potem ni čudež, da se enakih krajev-

nih spak poslužujejo tudi zasebniki! V imenu prizadetih kranjskih Slovencev kar najodločneje protestujemo proti uradnemu spačevanju slovenskih imen!!

Nečuvna predznost. — Deželni odbor za Istro je določil 10% poviška na vse deželne davke, da tako pokrije stroške ustanovljenja nepotrebne italijanske gimnazije v Pazinu! To je nečuvna predznost! Ustanovijo povsem nepotreben gimnazij, ki nima niti pravice javnosti, in potem naložijo povišek na davke, katere po večini plačujejo Hrvatje in Slovenci! Že tako izmolzeno deželo hočejo pripraviti na vsak način na rob propada! — Kdaj vendar pride tisti čas, ki prepovejedenkrat za vselej tako laško paševanje ter stori konec laškemu gospodarstvu, ki je Istri v toliko škodo?!

Brez dvojbe storé v tem pogledu hrvatski poslanci v drž. zboru svojo dolžnost, — če le kaj izdà! Če vlada morda celo ne odobri takega gospodarstva!

Kako se plačuje delavce, kateri so vposljeni pri delu drž. trdnjav na otoku Brioni pri Pulju, nam je natanko razjasnil neki povse zaupljiv mož, kateri je sam več časa tam delal. Revni delavci morajo delati celih enajst ur na dan za borih 90 (devetdeset) novčičev. Ako državna podjetja tako slabo plačujejo delavce, kateri ubijajo svoje zdravilje na splošno znanem nezdravem otoku, tedaj ni čudež, ako je splošna nezadovoljnost proti njim nastala ter ako delavci izgubljajo zaupanje v erarična podjetja in z njo v oblasti.

Koroški novičar. — V celovsko bogoslovje je vstopilo letos 13 abiturjentov. V vseh 4 letnikih je 63 bogoslovcev, med njimi 28 Slovencev, 1 Čeh, ostali so Nemci. V Gozdinjavsi je bil postal požar, ki je upepelil 1 hišo, gostilno, kočjo, 2 skednja in več živine. Pogorišče je prav sredi vasi, zato se le čudijo, da ni izgorela cela vas. Vzrok požaru najbrže neprevidnost.

Po Karavankah se klati velik medved, ki dela ljudem mnogo strahu in škode, ker jim jemlje živino.

O slovenskih posojilnicah na Koroškem posnemamo iz „Mira“:

Slovenskih posojilnic imamo sedaj na Koroškem 20, od katerih jih je 18 z neomejeno, 2 pa imate omejeno zavezo. Vse so član „Zveze slovenskih posojilnic“ v Celju, katera naše posojilnice vsako leto vestno pregleduje po svojem nadzorniku in katera jim pride v vsaki potrebi tudi z veseljem na pomoč.

Koncem leta 1898. so imele vse naše posojilnice 6242 zadržnikov in 8183 vplačanih deležev, kateri so bili vredni z nevzdignjenimi obrestmi oziroma z dividendom od teh 123.492 gl. 48 kr. Rezervnega zaklada so imele vse posojilnice do konca lanskega leta že 54.282 gl. 77 kr. Hranilnih vlog s kapitalizovanimi obrestmi vred je bilo 1.527.616 gl. 72 kr. Čistega dobička pa so napravile vse posojilnice v pretečenem letu 11.695 gl. 21 kr., to je velikanska svota, katera pride le v prid zopet našim napravam, svota, s katero se da marsikatero dobro podjetje ali dobrodelni zavod podpirati, katera svota pa bi šla, ako bi naših posojilnic ne bilo, v nenasiljivo zrelo naših zagriženih nasprotnikov, kateri bi podpirali s tem našim denarjem zloglasni „Schulverein“, „Südmork“ itd. Stanje posojil je znašalo koncem l. 1898. pri vseh posojilnicah 1.469.503 gl. 68 kr., katera posojila so po večini varno izposojena, tako, da se ni bati kake občutljive izgube, kar znači, da naše posojilnice po večini previdno poslujejo ter da je njih vodstvo izročeno zanesljivim rokam postenih narodnih mož.

Da pa naše slovenske posojilnice zares tudi previdno uradujejo, je razvidno iz tega, da so imele naloženega denarja pri drugih zavodih do konca l. 1898. 170.529 gl. 10 kr., to je denar katerega morejo ob vsaki potrebi vzdigniti, tako, da ne pridejo nikdar v zadrego in da lahko vstrežajo svojim strankam, tako vlagateljem, kakor jemalcem posojil vsak čas. Poleg tega naloženega denarja pa so imele posojilnice tudi dokaj gotovine na razpolaganje in je znašala ista koncem lanskega leta 18.869 gl. 37 kr.

Vse imetje, oziroma premoženje, katero so imele naše posojilnice v oskrbi in katero jim je zaupalo slovensko naše občinstvo do konca leta 1898., je znašalo 1.725.103 gl. 1 kr.; to je en milijon, sedemsto in štirinajset tisoč, en sto in tri gl.

Tako berilo navdaja človeka z veseljem ker vidi, kako se boré naši sobratje, koroški Slovenci, za svoj obstanek, in vlasti veselil tak napredek človeka, ako pomisli, v kakih odnošajih nasproti Nemcem morajo živeti koroški slovenski trpini. Le po tej peti naprej!

Dalmatinske vesti. — Učiteljsko tivo okraja Hvara, zbrano v namen, da se dožene edinstvo in soglasje v akciji za došenje povišanja plač, je izvolilo odbor 4 članov, ki ima nalogo stopiti v zvezo z drugimi sličnimi odbori ter zastopati učiteljsvo tega okraja pri vsakem sestanku. Dela se na to, da čim prej pride do sestanka učiteljev iz cele Dalmacije. Gledé na vprašanje o pobiljsanju učiteljskih plač naj odbor zahteva, da se iste končno urede tako, kakor se je bila izjavila učiteljska skupščina na Dunaju, ter da se ne zadovoljuje z nikakimi mrvicami.

Iz Dalmacije je prišlo na vseučilišče v Zagrebu letos lepo število hrvatskih dijakov, to je 26.

V vinogradu g. Mestrovica v Benkovcu je bil za časa letošnje trgatve trs s 297 grozdi. Preko 50 grozdov je bilo tako velikih, da so presežali dolžost od 1/2 m. Prof. Nimira je fotografiral označeni trs ter poslje fotografijo na razstavo v Pariz.

Ubogi Slovaki. — Ogrj delajo z vso silo, da bi čim prej pomadjarili Slovake. To se da doseči najhitreje s ljudsko solo. Radi tega gledajo, da ljudski učitelji znajo ogerski jezik ter da tudi delujejo v soli v ogerskem smislu. Tako čitamo v slovaškem listu „Narodine Noviny“: „V upravnem odseku nitranske stolice je prijavi šolski nadzornik, da med 780 učitelji na ljudskih solah jih je še vedno 18, ki ne znajo ogerski. Čudno, da ni proglašil tega za veleizdajstvo“!

Cemu potrebujejo slovaški učitelji ogrščine na ljudskih solah med Slovaki? V svrhu poučevanja sigurno ne, pač pa v svrhu pomadjarjevanja!

Vseučilišče v Zagrebu je slavilo te dni 25-letnico svojega obstanka. Zagrebški listi se ozirajo na to dobo, dokazuje, kolik napredek med Hrvati je učinjen po vseučilišču v Zagrebu. — Zajedno slavi svoje 25-letnico društvo zdravnikov z zanimivimi predavanji. Hrvatje živo občutijo pomanjkanje medicinske fakultete na vseučilišču; zato se izreka sploh želja, da bi se skoro ustanovila. Dne 19. t. m. je bil g. dr. Gjuro Arnold instaliran kot „rector magnificus“ za zagrebško vseučilišče!

Pozidovljena „Slavija“. — „Slovenec“ je v zadnjem času parkrat pisal, da v banki „Slaviji“ je „polno židov“ ter isto še vedno trdil v svoji št. 276 od 14. t. m. Kljub temu, da je župan ljubljanski g. Ivan Hribar, ki je ravnatelj generalnega zastopa tega zavoda, poslal popravek, v katerem je povedal, da ne v ravnateljstvu, ne v upravnem svetu in ne v uradnistvu v centrali in pri podružnicah ni niti jednega žida. Potem se je oglašil tudi „Primorski List“ s takim-le sestavkom:

„Ljubljanski „Slovenec“ je navedel kot svedoka, da v tem zavodu odločujejo tudi židje, znamenitega českega pisatelja Vrbo, ki je najboljši poznavatelj socialnih razmer v Čehih in torej tudi „Slavijo“ dobro pozna. Tudi to je poleg tisoč drugih razlogov zadosten povod, da i mi pripravimo geslo „Proč od Slavije“, katere zastopnik je znani, danes že precej razkrinkani Ivan Hribar“.

Ker ta edina slovenska zavarovalnica posluje obilo tudi med gorškimi Slovenci, se nam zdi vredno povedati, da našemu uredništvu je prav dobro znano, da pri „Slaviji“ ni nobenega žida. Vrhu tega smo govorili v soboto še z nekim Čehom iz Prage, kateri zavod prav temeljito pozna, in ta gospod se je nemalo čudil vesti v „Pr. l.“, zatruje nam ob jednomu, da pri „Slaviji“ ni nobenega žida. — Pisatelj Vrba je postal kar čez noč tako imeniten, da služi proti jedini slovenski zavarovalnici, da se je le moglo reči: „Proč od Slavije“! Kam pa, proč! K laškim in nemskim zavarovalnicam, kjer je res „polno židov“, kjer res „odločujejo tudi židje“! To ne diši po geslu „Svoji k svojim“! pač pa nekam po tisti čudni smeri najnovije goriske politike, ki hoče nas „s programom in doslednostjo“ vreti nazaj v liste lepe čase, ko se ni bilo zavednosti med našim narodom, temveč smo obmejni Slovenci hlapčevali brezpogojno tujcem!

Neki goriski rodoljub je nas naprosil, naj se vprašamo, v čem je danes že precej „razkrinkan“ g. Iv. Hribar, katerega poznamo kot vzor-župana v najtežavnejših časih, kar jih je doživela Ljubljana, in kateri je zbog svoje značajnosti in pravega rodoljublja obilo poznat in čislán med gorškimi Slovenci? Pa ne da bi bil „razkrinkan“ le za to, ker ni pristal klerikalne stranke marvet se drži svoje skozi in skozi?

To kaže pač le značajnost, in zato bi bilo umestno, povedati, v čem je „razkrinkan“, da ga spoznamo potem drugače nego ga poznamo sedaj! Prosimo.

Književnost.

„Moja doba in podoba.“ — V spomin svoje sedemdesetletnice 1828. - 1898. spisal And. Marušič. Izšla je v posebni knjigi v „Hilarijanski tiskarni“ Marušičeva „doba in podoba“ kot ponatis iz „Prim. lista“. Ko je priobčeval ranjki blagi monsignor v „Pr. l.“ svoji životopis, smo ga z zanimanjem čitali, ker je interesanten v marsikaterem pogledu. Tu vidiš, kako in kod je živel pokojnik, kako se je solal, vmes pa se ti odpira lep kos goriske zgodovine na sploh, in koliko hvaležnega gradiva dobi tu jezikoslovec. Le škoda, da prof. Marušič ni skončal sam svoje dobe iz podobe, temveč ga je poprej dohitela smrt. Da pa je vendar kolikor toliko knjiga popolna, je pridejano h koncu „politična doba“ in pa „slovstvena doba“.

Če se ozremo na njegovo vsestransko delovanje in na pričujoto knjigo, tedaj moramo zaključiti z besedami, ki stoje na koncu „Moje dobe in podobe“, in ki se glase: „Ako velja komu, govoriti velja tudi Marušiču klasičen rek: Non omnis moriar“.

Hrvatske narodne pjesme. — Hrvatska Matica“ je začela v soboto razposiljati tretjo knjigo hrvatskih narodnih pesmi („Muhamedanske pesmi“ — knjiga prva), katero je uredil prof. dr. Luka Marjanović. V vsem je v tej knjigi 75 pesem od 8 na-

rodnih pevcev. Knjigo zaključuje „tumač turških i mihi nepoznatih reči“, kar je bilo neobhodno potrebno, da se more tekst razumeti.

Te „junacke pjesme“ so zopet velik prispevek k obelodanjenju slovenskega narodnega blaga južnih Slovanov, katerega je toliko, da ga menda nima noben drug narod. — Gg. poverjeniki, ki se niso tega storili, so naprošeni poslati pole in naročnino (cena za člana „Matice“ 1 gl. 50 kr.) nemudoma upravi „Matice“.

Dunajska borza

23 oktobra 1899.

Skupni državni dolg v notah	99	gl.	85	kr.
Skupni državni dolg v srebru	99		60	
Avstrijska zlata renta	117		40	
Avstrijska kronska renta 4%	94		50	
Ogerska zlata renta 4%	115		90	
Ogerska kronska renta 4%	95		20	
Avstro-ogerske banere delnice	90		03	
Kreditne delnice	368		—	
London vista	120		77 1/2	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	78		97 1/2	
20 mark	11		78	
20 frankov	9		78	
Italijanske lire	44		70	
(kr. celina)	5		70	

Naznanilo.

Podpisani usojam si uljudno naznanjati slavnemu občinstvu v mestu in z dežele, da sem odprl znano krčmo

pri malem Rajhu

v Gorici na Kornu,

kjer bodem točil pristna vipavska in briska vina, ter pristno tropinsko žganje. Postrežem tudi z mrazimi jedili.

Obljubuj točno in vestno postrežbo, se priporočam v blagohoten obisk.

Z vsim spoštovanjem
Vinko Gregorič, gostilničar.

Oddá se v najem soba s pohištvom.

Vsprejema se edino gospoda, kateremu se lahko postreže tudi s hrano. Soba ima prost uhod.

Več pove naše upravništvo.

Podpisana priporočata slavnemu občinstvu v Gorici in na deželi, svojo novo urejeno

prodajalnico jestvin.

V zalogi imata tudi raznovrstne pijače, n pr.: francoski Cognac, pristni kranjski brinjevec, domači tropinovec, fini rum, različna vina, goružice (Sant), Ciril-Metodovo kavo in Ciril-Metodovo milo ter drugo v to stroko spadajoče blago. Postrežba točna in po zmernih cenah.

Z odličnim spoštovanjem

Kopač & Kutin,

trgovca v Semeški ulici št. 1

v lastni hiši, kjer je »Trgovska obrtna zadruga«.

ODLIKOVAN
fotografski atelje
Anton Jerkič
na Travniku šte. 11 v Gorici,
podružnica
na Acquedotto št. 25 v Trstu,
priporoča se
slavnemu občinstvu v mestu
in na deželi v blagohotno podporo.

Anton Pečenko

Vrta ulica 8 — GORICA — Via Giardino 8
priporoča

pristna bela
in črna vina
iz vipavskih,
furlanskih,

briskih, dal-
matinskih in
isterskih
vinogradov.

Destavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

Cene zmerno. Postrežba poštna.

Trgovina z jedilnim blagom

C. F. Resberg v Gorici,

v Kapucinski ulici št. 11

ter podružnici na Kornu šte. 2

priporoča to-le blago:

Stadkor kavo — riž — mas — popor — sveče —
elje — škrob — ječmen — kavino prineso — moka —
— grš — drobne in debele otrobe — taršice — zeb —
— sol — moko za pisanje — kis — žveplo — cement —
bakreni vitriji itd. 3 20 8

Zaloga pristnega dalmatinskega žganja na debele
ter pristnega črnega in belega vina.

Anton Bertolotti

kamnosek

v Gorici na Franc-Jozefovi cesti št. 33.

Zaloga

nagrobni spominkov vseh slogov

po ugodnih cenah

od 8 do 200 gl.

Leta 1881. v Gorici ustanovljena tvrdka

E. Riessner, v Nunski ulici 3,

(nasproti nunski cerkvi)

priporoča pred. duhovščini in slavnemu občinstvu svojo lastno izdelovalnico umetnih cvetlic za vsako vrstno cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrobnih vencev, za mitvaške potrebe, voščeno sveče itd. vse po zmerni ceni. — Naročila za deželo izvršuje točno in solidno. Priporoča slav. občinstvu tudi svojo S. cl.) li-karno žrk na perilo. (P. cl.)

Karol Draščik,

pekovski mojster in sladničar
v Gorici na Kornu št. 8.

Priporoča vsakovrstno pecivo, kolače za birmance, torte i. t. d.

Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo po jako zmernih cenah.

Anton Potatzky v Gorici.

Na sredi Raštolja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupovališče nirnberškega in drobnega blaga ter tkanin, preje in nitij.

POTREBŠČINE

za pisarnice, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBŠČINE

za krojače in čevljarje.

Svetilnice. — Rožni venci. — Mašne knjizice.

Hišna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:

Semena za zelenjave, trave in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih ter na deželi. 2 35-8

Dobroznana gostilna
ANTONA VODOPIVCA

pri
„Petelinu“
v
Trstu

v
ulici Ghiega
št. 7.

je v bližini južnega kolodvora
jedina narodna
gostilna

S prenočišči, katera toči pristna bela in črna
vina iz Vipavske doline.

Kuhinja domača z okusno pripravljenimi jedmi.

Mit der **Goldenen Medaille und dem Ehrenpreise** prämiert,

der **allerhöchsten** Auszeichnung

der Jubiläums-Ausstellung für allgem. Hygiene Dresden 1899.

PLATEN
Die Neue Heilmethode

Lehrbuch der naturgemässen Lebensweise, der Gesundheitspflege und der arzneilosen Heilweise.

Hauptwerk.

Mit einem anatomischen Modell des männlichen Körpers, bis in die kleinsten Teile zerlegbar, in Buntdruck, 8 Chromatafeln und 431 Text-Abbildungen. Preis hocheleg. geb. in 1 Bde. 10 Mk. = 6 fl. ö. W. = 13.35 frs., in 2 Bdn. 11 Mk. = 6.60 fl. ö. W. = 14.70 frs.

Supplement. Nur für Erwachsene!

Mit einem anatomischen Modell des weiblichen Körpers, bis in die kleinsten Teile zerlegbar, in Buntdruck, 15 Chromatafeln und 48 Text-Abbildungen. Preis in reichgeprägtem Prachtband 10 Mk. = 6 fl. ö. W. = 13.35 frs.

Hauptwerk u. Supplement zusammen, in 3 Bdn. geb., i. eleg. Karton, 20 Mk. = 12 fl. ö. W. = 26.70 frs.

Im „Platen“ sind sämtliche bisher erprobte Heilmethoden, wie die von Priessnitz, Schroth, Rikli, Kneipp, Hensel, Glünicke etc. enthalten. Indem nur das wirklich Gute und Erfolgreiche, die Quintessenz der genannten Lehren mit der Platenschen Methode verschmolzen wurde, ist eine

Encyclopädie der Naturheillehre von grösstem Werte

entstanden, die, auf jeden Krankheitsfall individuell eingehend, der Menschheit ganz hervorragende Dienste zu leisten geeignet ist. Zu beziehen durch alle Buchhandlungen sowie direkt vom Verlage

Berlin W. 57
und Leipzig.

Deutsches Verlagshaus Bong & Co.

V zalogi
Goriške tiskarne A. Gabršček v Gorici
izšli ste ravnokar:

„Salonska knjižnica“ II. knjiga; vsebina: zaloigra „Hamlet“.
„Slovanska knjižnica“ snopič 88-89; izvirna drama: „Rokovnjači“ cena 40 kr.
„Umetniške razglednice s sliko Ant. Verovška v vlogi Blaža Mozola v igri „Rokovnjači“.

Zahteva naj se

popis in cenik leposlovnih in drugih knjig iz naše zaloge, katerega pošiljamo franko kamorkoli.

„GORIŠKA TISKARNA“ A. GABRŠČEK V GORICI

Gosposka ulica št. 9.

(Ustanovljena leta 1893.)

(Ustanovljena leta 1893.)

je najmoderneje urejeni tiskarski zavod, kjer se izdelava vsako najfineje in elegantno delo v najkrajšem času po jako kulantnih cenah, kakor:

Brosure v vseh oblikah in jezikih v modernih in trdnih platnicah, diplome za časne občane in druge enake prilike v najrazličnejših barvah, trgovske račune, pisma in zavitke s firmo, cenike, društvene vspejede in vabila na koncertu ali papirju, posebnice najelegantneje kakovosti v skatljah z zavitki, poročila in zaročna naznanila v veliki izbiri in vseh mogočih oblikah, plesne vspejede, osmrtnice itd. itd

O začetku šolskega leta priporoča slav. šolskim vodstvom, krajnim in vseh potrebnih šolskih tiskovin

v slov., hrv. in ital. jeziku za Goriško in Istro, nadalje za izdelovanje uradnih zavitkov (kuvert) v različnih oblikah in kakovostih.

Velika zaloga izgotovljenih tiskovin za c. kr. okrajna glavarstva, županstva, sodnije, notarje, šolske, cerkvene in druge urade.

V naši zalogi imamo te-le časopise:

„Soča“, letoletna naročnina stane gl. 6.—, izhaja dvakrat na teden. — „Primorec“, letoletna naročnina stane gl. 1.20, izhaja trikrat mesečno, na osemih straneh. — „Adriatiško Post“, list, kateremu je namen proučevati druge narode in višje kroge o naših razmerah, letoletna naročnina stane gl. 2.—, polletna gl. 1.20. — „Slovanska knjižnica“, izhaja 6. leto ter je izšlo do sedaj 88 snopičev najrazličnejše vsebine, letoletna naročnina stane gl. 1.80.

„Salonska knjižnica“ za odrasle izhaja v nedoločnih rokih. I. knjiga „O te ženske“, novele in črtice. Spisal Fr. Govekar, je izšla l. 1897. Stane s poštnino vred gl. 1.10.

Izšla je ravnokar II. knjiga „Salonske knjižnice“; prinaša zaloigro „Hamlet“, cena 70 kr.

„Rokovnjači“, narodna igra v petih dejanjih. Cena 40 kr.

„BEN-HUR“ roman iz časov Kristusovih.

Mehko vezan gl. 1.30, trdo vezan gl. 1.65 s poštnino. Ker je ta knjiga interesantne vsebine je postalo obče zanimanje tako, da imamo le malo izvodov več v zalogi. Kdor želi še imeti to knjigo, opozarjamo, da si jo za časa omisli.

„Rusko-slovenski slovar in slovnica“

Sestavil M. M. Hostnik.

Cena mehko vezanemu gl. 1.50, trdo vezanemu gl. 1.80, poštnina 10 kr. več.